

Landbruksdepartementet

Pb 8007 dep
0030 Oslo

Vår ref: OLE/04/465/V70

Deres ref:

Lier 25.02.2004

Forslag til ny lov om skogbruk - høring

Det vises til høringsbrev datert 04.12.03. Lier kommunen avgir følgende uttalelse til forslag til ny lov om skogbruk.

Gjeldende lov oppleves som lite tidsmessig og vanskelig å håndheve. Loven er også lovteknisk mangelfull. Lier kommunen har anmeldt forhold som brudd på gjeldene skoglov, men erfaringen er at saken henlegges ettersom skille mellom lovlig og ulovlige tiltak er har vært skjønnsmessig. Generelt mener kommunen ny skoglov er ønskelig og nødvendig.

Kommunen er tilfreds med forslag om:

- Presisering av skogeiers ansvar etter §4.
- Pålegg om foryngelsesplikt etter §6.
- Hjemmel til kommunen om å pålegge oppretting av kjøreskader m.m etter §8 1. ledd. Kommunen har god erfaring med tilsvarende hjemmel etter Markaforskriften som gjelder deler av kommunen
- Endring av begrepsbruk fra skogavgift til skogfond som språklig er mer riktig i og med at dette ikke er en avgift som avstås.
- Klarere og enklere regler for omdisponering av skog gjennom forslag til endring av jordlovas §9.
- Oppheving av skogoppsynets eksklusive rett til anmeldelse.

Kommunen er ikke tilfreds med:

- Forslaget om at kommunen kan fastsette tolegrense for beitetrykk fra vilt , §9 2. ledd, vil ikke ha effekt ettersom det ikke vil overstyre tildeling av fellingstillatelse for hjortevilt etter viltloven. Forslaget anbefales fjernet, og problemet må løses på annen måte.
- Kommunen ber at det klarlegges om innføring av meldeplikt etter §11 er å forstå som forskrift eller enkelt vedtak etter forvaltningsloven, da dette har vesentlig betydning for hvordan saken skal behandles. Dersom saken er å forstå som enkeltvedtak vil forvaltningslovens bestemmelser om forhåndsvarsling, klagerette og partsinnsyn komme til anvendelse.
- Krav om tilbakemelding fra kommunen på meldeplikt før tiltak i gangsettes (§11. 2. ledd, 2. setning) For kommunen vil det medføre betydelig mer arbeid om det skal gis svar på meldinger når kommunen ikke har innvendinger. Konsekvensen kan bli økt saksbehandlingstid, som vil være skadelidende for skogbruket som næring. Kommunen

- ønsker i stedet prinsippet for meldinger etter plan- og bygningsloven, hvor tiltaket kan gjennomføres dersom søker ikke mottar tilbakemelding fra kommunen. Dersom forslaget opprettholdes er det ikke snakk om meldeplikt, men søknadsplikt, og i såfall bør benevnelsen endres til "Søknadsplikt".
- At skogeiers bruk av virke til eget behov skal inngå som grunnlag for avsetning til skogfond (§14, 2. ledd). Forslaget vil gi stort merarbeid for skogeierne og overholdelse vil ikke være mulig å kontrollere. Kommunen gjør også oppmerksom på feil henvisning i §14, 3 ledd, om at det kan gis fritak for innbetaling til skogfond etter "første ledd", det riktige er andre ledd.
  - Gitt at det er skogfondet som skal være eneste økonomisk virkemiddel for å sikre finansiering av bærekraftig skogbruk er minimum fondsavsetning på 2% for lavt (§14, 5 ledd), kommunen anbefaler at satsen settes til 5%. Det er kun for et fåtall skogeiere dette vil kunne være unødvendig høyt, og disse vil i såfall ha muligheten til å søke om frigivelse av deler av fondet.
  - Lovteksten i §13, siste setning. Det synes underlig å gi hjemmel til å fastsette forskrift med restriksjoner som kan "gå ut over dei restriksjonane lova elles gir heimel for". Kommunen mener dette ikke er nødvendig, og at det heller ikke juridisk sett riktig å gi forskrifter som går utover lovens bestemmelser. Kommunen tviler på om slik forskrift kan tillegges rettslig virkning.
  - Utelatelse av skogsvegbygging i §15, 2. ledd. Skogsvegbygging vil fortsatt være avgjørende for all verdiskapning fra skogbruket, og det er fortsatt betydelig behov for opprusting av eksisterende skogsbilveger. Uten standard på skogsveger som muliggjør effektiv tømmertransport vil aktivitet og verdiskapning avta. Reduksjon i tilskuddsmidler til skogsvegbygging gjør at mulighet for bruk av skogfondet vil være avgjørende for nødvendige investeringer.
  - I en tid hvor det legges vekt på økt frihet og handlingsrom for kommunene er det ganske oppsiktsvekkende at det foreslås hjemmel til å gi forskrift om den kontroll kommunen skal føre (§19, 2. ledd). Forskriftshjemmelen bør fjernes.

Om forskrifter

Forslaget innebærer at eksisterende forskrifter gjelder inntil videre. Kommunen vil i denne anledning sterkt poengtere behovet for revisjon av Markaforskriften, særlig når det gjelder avgrensning av virkeområdet.

Ved utarbeidelse av ny forskrifter om foryngelse av skog bør det legges vekt på klare regler som det er mulig å håndheve. Skogoppsynet har vært preget av utstrakt anvendelse av skjønn, men dersom foryngelsesplikten skal bli reel bør skjønnet reduseres og regelverket være relativt detaljert. Dersom kommunen skal gjennomføre tiltak for skogeiers regning vil dette oppfattes som maktovergrep fra skogeieren, og slik avgjørelse bør i størst mulig grad være regelstyrt og ikke basert på skjønn.

Skogbrukets miljøhensyn styres i dag av markedshensyn og standarder utarbeidet av næringen og miljøorganisasjoner. Skogloven har, med unntak av områder omfattet av §17b, liten styring av miljøhensyn. Dersom det skal utarbeides egne forskrifter om miljøtilpassninger bør disse være så detaljert at de tilsvarer gjeldende standarder. Det er ikke behov for miljøforskrift dersom den ikke får praktisk betydning for utøvelsen av skogbruk. Generelt vil det være bedre for offentlig innsyn, rettssikkerhet og tillit til næringen om miljøhensyn reguleres gjennom offentlige bestemmelser i stedet for frivillige ordninger.

Med vennlig hilsen

Øyvind Leirset
Landbruksforvalter
32220492
oyvind.leirset@lier.kommune.no